

Kardu'da Bahar

Baharda Kardu (Cudi) Dağının etekleri, Hassana (Kösrali) köyü farklı bir doğal güzelliğe bürünmektedir.

Buradaki doğal şakırdamalar ve uğuldamalar, düşünsel yalpalamalara, sevinç-hüzün karışımı büzülü duygulara bir ilk yardım desteği gibidir.

Çünkü doğal akışta büyüklenme ve küçüklenme yok. Tamamlayıcı yaklaşım var. Tevazu var. Nefes alma ve nefes verme var. Hayattaki esas gaye de **"nefes alabilmek ve nefes olabilmek"** değil midir?

Onun için doğadan uzaklaşmak, kendine yabancılaşmanın başka bir adıdır.

Viraneye dönmüş bir köyü yeniden sahiplenmenin ve yaşatmanın zorluklarını uluorta hissedince, yalpalamalara maruz kalıyorum. Ancak 40 yıl bu köye ruhani çobanlık yapan rahmetli babam Abuna Tuma Beğtaş'ın **"Yürünen yollarda diken hep var olacaktır. Yolu yürünenin ruhunda ve düşüncesinde diken yoksa dikenli yollar daha rahat yürünür"** sözü beni doğal ortamın güzelliğine çiviliyor.

Kale gibi duran büyük kayaların baharı ve gelenleri selamlaması, insanda tarifi imkânsız bir haz uyandırmaktadır.

Virane evler ve terk edilmişlik ve muhteşem doğal manzara içiçe. Öyleki, acı veren sesiz hatıraların halkalanması, Hassana'yı kaplayan yeşilliğin ışıltısında ve muhteşem manzarasında kaybolsa da, düşünsel gelgitler yaşamamak mümkün değildir.

Doğrusu, uyanan doğa, içsel dünyayı sarsmaktadır. Ruhsal silkinme yaşatmaktadır.

Haşin yağmurlardan sonra doğa yüreğini açmış, tatlı esintilerle gelin gibi salınmaktadır. Bahar toprağı ısıtmış, bitkileri canlandırmıştır. Canlanan doğa etrafa gülücükler dağıtmakla kalmıyor, bu canlanma sayesinde kuşların sesi, nehrin şırıltısına karışmakta ve doğal döngüye eşlik etmektedir. Biz insanlara neşemizi ve yaşama sevincimizi iade edercesine..

Bethnahrin (Mezopotamya)'in bu kadim Kardû (Cudî) dağında, doğal akışın seyri seferini izledikçe, -geçmişte- insanlarımızın bu eteklerde yaşadığı acı-tatlı tecrübeleri hissetmemek mümkün değildir.

Bir neşe dolmuş dağlara, ovalara, yaylalara. En güzel kokusunu yayıyor haz ve tat dünyasına. Yaradan'ın özenle verdiği ilahi mesajları da umut ve mana dünyasına!

Hassana köyünde esen tatlı meltemler tüm kokuları, sesleri ve polenleri alıp, sağa sola savurmakta, adeta uyanmayan kalmasın demektedir.

Hayatın doğal akışı, binlerce yıldır olduğu gibi, ahenkle devam etmekte bu dağlarda... burada yitirilen üretkenlikleri ve yaşanmışlıkları hatırlatarak..!

İnanıyorum ki, biz insanlar doğadaki bu yenilenmenin ve var etmenin ahengini koruduğumuz zaman hayat çok daha güzel olacaktır. Bereketlenecektir.

Onun için hayatın doğal akışına ters düşmemeye gayret göstermeliyiz. Doğanın kurduğu denge gibi, hayatımızı da dengede tutmalıyız. Ruh ile beden arasındaki dengeyi geliştirmeliyiz. İçimizdeki sevgi ve şefkatten güç alarak.. Nefreti hor görerek. Hatta dışlayarak..

Bu dengelemeyi yapamadığımızda ve doğal akışa ters davrandığımızda ilahi akış kesintiye uğrar, hayatımız normal olmaktan çıkar... ve bocalamaya başlarız. Düşünsel enfeksiyonların ve ruhsal bozuklukların etkisi artar.

Bilimsel çalışmaların teyit ettiği üzere, ruhsal, düşünsel, fiziksel bütün hastalıkların tetikleyicisi, ana kaynağı bu bocalamadır!.

Her şeye rağmen doğal akışımıza dikkat etmeliyiz. Toslamalar yaşamamak için savrulmamalıyız. Yani bazen üzülsek de, bazen kızsak da, bazen ağlasak da, UMUDU diri tutmalıyız.

Doğal akışta kaldığımızda, bu umudu diri tutmanın yollarını öğrenmekle kalmaz, korumamız gereken başka hayatların da var olduğunu hisseder ve görürüz. Denge kurmanın önemini daha çok kavramış oluruz.

Evet, hayatın doğal DENGESİNE ters düşmemeliyiz. Sakinleşmek, yavaşlamak ve rahata kavuşmak için doğadaki AKIŞI ve baharın esintilerini hissetmek gerekir.

Hassana'yi çevreleyen eski hatıralar, geçmiş anılar.... ve bütün yaşanmışlıklar yeni umutlara vesile olabilir mi? Yeni gelişmelere dönüşebilir mi? Olmasını diliyorum.

Silopi Kaymakamlığının ve köy muhtarlığının şahsında buradaki umudun yeniden tomurcuklanmasına vesile olan ve katkı sunan herkese teşekkür ve minnet duygularımı sunuyorum.

Saygılarla.

Süryani Dili-Kültürü ve Edebiyatı Derneği adına

Yusuf Beğtaş

Not: Şırnak-Silopi'ye bağlı Hassana Köyü 1993'de boşaltılınca, terk edilmişliğin güçsüzlüğüyle baş başa kalmıştı. 2014'de Avrupa'dan geri dönüşle yeniden yaşama açıldı. Sahiplenmeye başlandı. Bu yazı, 6-7 Mayıs 2019'da köye yaptığım moral ziyareti esnasında hissettiğim izlenimleri dile getirmektedir.